

सत्य नाम.

सत्य गुड कपीर

साहेबके अमोल वयनोका

संग्रह.

सत्य उपदेश

ज्ञानसागर लज्जनावली.

प्रकाशक कपीरपंथी सेवक.

भयादास परशोतमदास.

गुड दामोदरदास साहेबकी दयासे.

प्रत २०००

18
Defin

कपीरपंथी अज्ञासुने बीना मुह्यं बेद.

कीमत ०-४-०

आ थोपडी धी परभाग प्री प्रेस गीर्वाण-अमद वाहमां
परमार हरीलाल ब्रीकमलाले लापी.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કોપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાક ૮૨૧૮૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૮૫ ગુરુ ડાહ્યા રડે
વચનોડા રાંગે

વિષય પ૨૯ જ: ૨૫

સત્યનામ

સત ક ર

શ્રી સત્ય ઉપદેશ જ્ઞાનસાગર ભજનાવળી

પ્રકાશક કબીરપંથી સેવક

મયાભાઈ પુરસોતમ.

ગુરુ દામોદરસાહેબકી દયાસે—અમદાવાદ.

પરનામ મજનનું ટેકણું —

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગૃષ્ટે

ત્રણ દરવાજા—અમદાવાદ

નવ વધંતી મપતી ઓર વધે જસ જાન,
દાસ મયાય જગો સત્ય કબીર મત્યનામ

કીમત ૦-૨-૦

વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ

શ્રી ૧૧

૧૧૦ કોમીસન-સંગ્રહ શ્રી સત્યનામ ૧૨૧૮

(૧૧.૨૫)

અર્પણ પત્રિકા

સત્યાચાર્ય, અનુદય, પ્રૌઢ, પ્રતાપવાન. સત્ય કળીર સ્વરૂપ,
અશરણુ શરણુ, સકલજીવે નોધાન પરમ કૃપાભુ. દીન
દયાલ, સુરવત પ્રકાશીત, અંદ્રવત રીતજી, કલ્પવૃક્ષ વત
મનોવાંછીત ફલદાતા. રદા પરોપકારક, અનેક શુભ
ઉપમા લાયક, સાદ્ગીરી ૧૦૮ હજુર. પં શ્રી
દયસે લીખીએ.

અહીં કલિકાલમેં અનેક ધર્મા, અનેક પંથો, અનેક ગુરુ
વા લોકો, જીવોને ફાળાયા કરે છે, ખરો ધર્મ કયો તેનો
કોઈએ સદ્માર્ગનો શોધ કરવાનો પ્રયત્ન કયો નહીં જેથી
જન્મમરણ કેવી રીતે છુટી શકે. કળીર સાહેબ જીવોને
ચેતાવા માટે અમર લોકથી અમર પુરૂષના વચને પધાર્યા છે
કાસામાં પ્રગટ થયા હતા

વીઢિહી દેહુધર આયે, કાયા કળીર કળીર કહાયે,
જીગન જીગન કેવી સરેલા હંસા રામાનંદકુ ચેતાયે
વારો તાંન મન ધન સમે પદ પરખાવન હારે,
જીમ અનંત પચી મર, ખીન ગુરુ નહીં નીરતાર.

શ્રી સત્ય કબીર તત્વ ગ્રંથ

સાખી રૂ તન મન ધન સખી પદ પરખાત હાર,
ગુગળનંત જે પચીમરે ગુરૂ વીના નહી નીમતાર

— :: —

પ્રારથના.

પ્રથમ સમરૂં સતગરૂં સંત ગુરૂ ને લાગુ પાયરે
સતનામ દુખ ભંજના મારી વેગે કરજો સાદ્યરે ટેક
કૃપા કરી ગુરૂ હામોદરે ગુરૂ જ્ઞાન ના ભંડારજી
ગુરૂ કૃપાયે તત્વ ગ્રંથ લખીયુ શબ્દ નામનો સારરે ૧
બુદ્ધ્ય ચુક મમ માફ કીજે શ્રીતા વકતા સુધારરે
વાંચો ગ્રંથ જે મનન કરશે સત્ય લોક તે નીવાસરે ૨
જન્મ મરણનો ત્રાસ ટળશે ઉતરે ભવ સીંધુ પારરે
હાસ મયાભાઈ ની વીનંતી ગુરૂ નાંધારાંના આધાર ૩

— ૨ —

પ્રાર્થના

પ્રથમ વંદુ ગુરૂપદ રજ પ્રીતે જેને દેખાવી અજમ અમ હીતે-પ્ર
અજ્ઞાન અંધારૂં જ્ઞાન દીપક કરી સંશય પટહરી ટાળ્યું સુરીતે-પ્ર,
જે કારણ સીદ્ધ જન પચીહાચ્યા તે ગુરૂ કરૂંણાથી

પામ્યો પ્રતીતે પ્રથમ

અમૃત સુરતીમાં જઈને સમાવે તે ગુરૂ ના ગુણ ગાઉં

સુભરીતે પ્રથમ

જાણે લેહ ગુરૂ કરૂંણાથી વીરલા તે જન કાળ કુટીલને છતે
પ્રથમ

શબ્દ પરીક્ષા કરે જે હંસજન માની શીખામણુ ધારે

સુચીતે—પ્રથમ

ગુરૂ કૃપાથી તત્ત્વ ગ્રંથ પ્રણયુ' અઢાસ શબ્દ નામનો

સાર સુભરીતે પ્રથમ

પ્રાર્થના

દીનાનાથ અરજ સુણો માહરી કરૂંણા કરો અ ઠાસભણી.
દયાળુ દયા દાશ ઉપર કરો પ્રભુ શોક સંગાપ કરત હરો ૧
સાહેબ કબીર સાય વચનીસો જુગો નુગ છવને તારણસો ૨
કૃપા સીધુ નાથ સામ્રથશો સરવે ભ્રમડોના માલીક સો ૩
ગુરૂ મારા ગુણના સાગરસે સાહેબ દામોદર દયાળુસો ૪
અરજ આવે સુણે નરનાર ભવસાગરથી ઉતરે પાર ૫
ઠાસ મયાલાઈ અરજ કરૂં ગુરૂના અરજમાં ચીત ધરે ૬

થાળ

હું તે લળી લળીને લાગુ ગુરૂ ને પાય પધારો સાહેબ આંગણેએ
ગવરી ગાયના ગોખર મંગાવું આંગનીઆ લીંપાવુ

સાહેબ આંગણીએ લીંપાવુ

પાંચ સખી મીલી મંગલ ગાવે મોતીડાંના ચાંક પુરાવું ૧

ગગા જીમનાના નીર મંગાવું તાતા જલ નવરાવું

તેલ કુલેલ અંતર લગાવુ ગુરૂને ચંદન ચઢાવુ ૨

નખસે ફાલેલા ચોખા મંગાવુ દુધલીયાં દોવરાવુ

ખીર ખાંડના લોજન બનાવુ ગુરૂને આપે જમાડું ૩

સંખલદીપથી હસ્તી મંગાવું અંબાડી સોહાવું

દક્ષીણ દેશથી ચમ્મર મંગાવુ ગુરૂને ચંમર ઢોળાવું ૪

લવસાગરકે નાવ ખેવટીઆ સતગુરૂ પાર ઉતારો

ધરમદાસકી અરજ ગોસંઈયા શરણે આવ્યાને ઉગારો ૫

હજી પ્રીયા ખોલ કપટ મુખ હથ હો મેરે આંગણે સાહેબ

આથે હો મેરે આંગણે બંધી છોડ આથે આથે હો મેરે

આંગણે હજી પ્રીયા ખોલ કપટ મુખ હસ હો

તુંમ હમ મીલા પ્રીયા આનંદ કરહી હજી પ્રીયા કેશર

ચંદન ગસહો મેરે આંગણે ૧

એકવાર કૃપા કરો પ્રીયા મુજબર હજી પ્રીયા

મોહે મીલનકે રોમ ચહો

આનંદ મંગળ આરતી ઉતાર હજી પ્રીયા જોવુ તમારા

રંગરસ હો

ધર્મદાસ કી અરજ ગોસંઘયા હજી પ્રીયા રાત
 દિવસ ગાઉ જસ હૈ
 આપી સાપી કબીરકી જો નીર વારીજાય
 કયા પંડીતકી પોથીઓ રાત દીવસ મીલી ગાય

શ્રી આરતી સતગુરકી

જે સત ગુરુ સ્વામી જે સત ગુરુ સ્વામી
 અવી ગતી અગમ અપાર ખુદ માં નહી ખામી ગુરુ
 જુગો જુગો જીવ જોધાયાં જસ કીર્તી જમી જે
 આદી પુરૂષ અવતાર વીજીસો વિસરામી ગુરુ (૨)
 વીજીસો વિસરામી શેષ વરણવી થાકયો

સુખ અનંત પામી જે સત ગુરુ
 કરજીગ નામ કબીર નીચલ નીસકામી પર ઉપગાર
 પ્રગટા પ્રેમે પરજામી

અવતારજી ભગવંત નીરમલ બહુ નામી ગુરુ (૨)
 મુજુજસ ગાઉ તમારા વીકલ અનુરાગી જે સત ગુરુ
 અખંડ આરતી ખંડ ના હોઈ કાલહી માર રસાતાલ જોઈ
 ખંડીત ધરતી ખંડીત આકીશા ખંડીત અંદ્ર સુર્ય કેલાસ
 ખંડીત પીંડ ઔર ભંમંડા ખંડીત નદી અદારે ગંગા
 ખંડીત રઘુપતી ખંડીત રાવણ ખંડીત કબજી કંથ પલી ખામણ
 જખલમ આરતી તખલગ સ્વાસા અખંડ જયોત આરતી પ્રકાશા
 બર સત શબદ અખંડીત ધારા ખંડ અખંડ કબીર પુકારા

દયા સાગર અસ્તુતિ.

ગુરૂ દયા સાગર જ્ઞાન આગર શબ્દ રૂપી સતગુરૂ	૧
તાહીક ચરણ સરોજ વંદો સુખદાયક સુખ સાગરમ	૨
ભોગલુત અલુત અલુત અંબર ભાસતો સત સુકીર્તમ	૩
દયાપાળ દયાળ સ્વામી જ્ઞાન દાતા સીયતંમ	૪
ક્ષમાશીલ સંતોષ્ય સુમીતા ગુરૂ આનંદરૂ સદાહીરદનં	૫
સહજ ભાવ વીવેક સ્થીર નીરમયા નીચ સંશયમ	૬
નીરમોહી નીર ઝેર નીરલે અકથ કથીતા અર્ષીગતંમ	૭
ઉપકાર ઔ ઉપદેશ દાતા મુકતી મારગ સતગુરુ	૮
દાસ ભાવકી પ્રીત વીનતી લગ્નતી કરનં કરાવનં	૯
ઔરાસી બુધણ કમં ખંડન બંધી છોડ કહાવનં	૧૦
ત્રી ગુણ રહીતા સત્ય વક્તા સત્યલોક નીવાસીનં	૧૧
સત્ય પુરૂષજ હાં સત્ય સાહેબ તહાં આપ બીરાલતં	૧૨
જીગનજીગન સત્યપુરૂષ આજ્ઞા લુપન કારણ પગ ધરન	૧૩
દીન લીન અચીન હોયકે હોયકે જગતમે ડોલત ફીરૂ	૧૪
કરુણામય કળીર કેવળ સુખદાયક સર્વે લાયકમ	૧૫
જમ ભયકર મારી મારી મરદંગ દુખીત લવ સહાયકમ	૧૬
ધર્મદાસ કરબોર વીન્વે ગુરૂ દયા કરો મન વસ કરો	૧૭
મહાસેવા ગુરૂ ભક્તિ અવિચલ નીશદીન આરાધુ સુમીરણ	૧૮

અ.

સતગુરુ કીજે અધીક મહીમા જ્ઞાન કુંડમાં નાહીયે
 ભરમીત મન જખ હોત સ્થિર બહુરી ન ભવજલ આવીયે
 સાધુસંતકી અધીક મહીમા રહણીની કુંડમેં નહાઈયે
 કામ કોષ વીકાર પરીહરો બહુરીન ભવજલ આવીયે
 જ્ઞાસાનન કે અધીક મહીમા સુવા કુંડમેં નહાઈયે
 પ્રેમ ભક્તી પતીવ્રત દઢ કરી બહુરી નભવજલ આવીયે
 જોગી જનકી અધીક મહીમા જ્યુગ કુંડમેં નહાઈયે
 અંદ્ર સુરય મન ગગન થીર કરો બહુરીન ભવજલ આવીયે
 શ્રાતા વક્તા કે અધીક મહીમા વીચાર કુંડમેં નહાઈયે
 સાર શબદની વેરી લીજે બહુરીન ભવજલ આવીયે
 ગુરુ સાધુ સંત સમાજ મધ્યે ભગતી મુક્તી દ્રઢાઈયે
 સુરતી કર સતલોક પહોંચો બહુરીન ભવજલ આવીયે
 ધર્મદાસ પ્રકાશ કીન્હો અકહ કુંડમેં નહાઈયે
 સકલ કીલ વીખ ધોય નીર્મળ બહુરીન ભવજલ આવીયે
 આહોન કબીર પ્રકાસ સતગુરુ ભલી સુમતી દ્રઢાઈયે
 સારમેં તન સાર દરશે કોઈ અકહ કહાવીયે
 ધર્મદાસ પદ ખોલી દેખો તત્વમેં ની વત્સ હે
 કહે કબીર નીતત્વ દરસે આવાગમન તીવારીયે

સત ગુરુદેવકી જમ.

સંદેશ.

આટલો સંદેસો મારા સતગુરને કહેજ્યો
 સેવકના રૂઢીયામાં રહેજ્યો સંદેસો-ટોક
 કાયાના દેવળ અમને લાગે સે કાયા
 તેની બલામણુ અમને દેજ્યો સંદેશો ૧
 કાયા એ પડશે હંસા કયાં જઈ મમાસે
 તેની ભારવણી અમને દેજ્યો સંદેસો ૨
 સત્ય સ્વરૂપી મારી નજરમાં આવે
 તે ગર બતાવી અમને દેજ્યો સંદેસો ૩
 તમે હમારા ગુરુ અમે તમારા
 જનમે જન્મની પ્રીતી રહેજ્યો સંદેસો ૪
 ધરમદાસકી અરજ ગોસંઈ યા
 સુકિતના મારગ અમને દેજ્યો સંદેસો ૫
 સીર ગુણ ભક્તિ જમતકી નીરગુણ લખે ન કોઈ
 નીરગુણ ભક્તિ જો લખે તો ભક્તિ ગર હોઈ.
 કબીર સાહેબના પુસ્તકનું વીવેચન કરે અથવા વાંચે તો
 શુદ્ધ મારગની ખબર પડે.

સાત ગુરુ મહિમા.

પહેલે ગુરુ માતા પીતા રક્ત ખિંદુકા ઓહી હે દાતા,
 બીજા ગુરુ મનકી દાઈ ગર્ભવાસથી જેને દીધા છોડા,

ત્રીજી ગુરુ જેને ધરિયા નામા લઈ લઈ નામ પોકારઈ
 સહુ ઠામા.
 ચોથા ગુરુ જેને વિદ્યા રીન હાયા જગત વહેવાર સખ
 વીધી કહાયા
 પાંચમા ગુરુ જેને કંઠી દેના રામકૃષ્ણકા કમરણુયા દીના
 છઠ્ઠા ગુરુ જેને બ્રહ્મગઢ તોડયા સખસે છોડાઈ એકસે જોડયા
 સાતમા ગુરુ જેનેસત શબ્દ લખાયા જહાંકા હંસો
 તહાં પહોંચાયા.
 કહેત કળીર સુણો નર લોઈ સાતમા ગુરુખીન મુકિત ન હોઈ;
 સાત ગુરુ સંસારમેં સેવક અકલો જાણુ
 સાંઈ ગુરુકુ વંદીએ લખાવે પદ નીરવાણુ.

નામ ચરિત્ર.

સાહેબ અવીચળ નામ તમારો દયા કીજે પાઈએ.
 સત્ય સુકૃત હૃદય બસે તાકુ યમહુ ના આવે હાર.
 અવીચતટે પરચે ભયે! આવાગમન નીવાર,
 કહાં આનકી સેજ ભરકા મરમન ભાજે શબ્દસ્વરૂપ
 આપ હે તહાં અનહદ ધુન બાજે
 ધુની સુણ મગન મયે ઈનજિત મન નહી ભાજે.

અમૃતહી કે બુંદહે સો અમૃત માંહી સમાઈ
 પ્રથમ પુરુષ ચરણધારી સત સકૃત જગમેં આયે
 પરમારથકે કારણે ભવકે બંધી છોડાયે
 કાગાસે હંસા કીયા જાત વરણ કુલ જોય
 જમસે તીનકા તોડકે વાકુ ગંભ ના શકે કોય
 સત જુગ ગયે ખીત ત્રેતામેં આયે
 ધરયો મુનીંદ્ર રુપ આન હંસકુ ચેતાયે
 ચેતન હારા ચેતીયો બહુન ચેત્યો જાય
 શત સુકૃત ચીન્હા ખીના કાળ સખન કુ ખાય
 ત્રેતા ગયે ખીત સુણા દુવાપરકી બાની;
 કરુણામયકો રૂપ આપ ભયે સતસુકૃત જગમેં જાની
 હંસનકુ પરમાંધકે આપ રહેની નાર;
 નામપ્રતીત ભઈ જે જનકુ ઉતરે ભવજલ પાર.
 કળજુગ પ્રકટે કળીર દેખા કળકા ભેરા,
 કીયા કાસી અસ્થાન આપ ભયે બંધી છોરા.
 મુની પડીત વાદેવદે કોઈના પહોચે જ્ઞાન
 ત્રીગુણ લીલાં નીવારકે આપ પુરુષ નીરખાન
 આરો જુગકે હંસ આય સતલોક સીંહારે,
 ભરમત ફીરે સખ કાગા ફૂત બહોકે રખવારે
 મુનીવર મુની જોગ જતી કરે કાળ કાં ધ્યાન
 તીહું લોકકે ઉપરે કોઈના પાવે ભણ.

કઠીણુ કાળકા રૂપ અંતકેા બણેા બાઈ
 જમ આવે સુરત અંધ હવ કહાં જાય પથાઈ
 તીર્થ જાય સકલ ભરમી આવે જમકી ત્રાસ ન જાય
 એક નામ વીના બાંચે નહિ કોટીક કરેરે ઉપાય.
 બહુ જ્ઞાની બહુ ગમ્ય બહોત તીર્થ કું પુજે;
 હીપકુ જલે અનેક અંધકુ કશું ન સુજે.
 જુગત જુગત ભરમત ફરે હવકી તહુ ન પાવે દાદ,
 સપત દ્રીપ નવ ખડમે એક નામ વીના સઉ ખાટ.
 કળજુગ કર્મ અપાર હવ કોઈ કહ્યા ન માને,
 સાખી સાખી શબ્દ ઉલટે વાદ વખાણે.
 વાદ કીચે પહોંચે નહી મન મમતા કે ભેર
 લખ ચોર્યાસી હવ જ્યોતીમે ભરમે નકં અગોર.
 સતગુરુકા ઉપદેશ સંત કોઈ વીરલા પાવે,
 કરે તત્વકા ખોજ બહુરી ચોની સંકટ ના આવે
 એસી સુરત પ્રીત લગાવે જેસે અંદ્ર ચકોર કઠીણુ પટે
 દુઃખ સુખ સહે પ્રીત નીભાવે.

ઔર નહી સાગર નહીં સંસાર નહીં તહાં પવનને પાણી
 નહીં ધરતી આકાશ કસુ ઔર નીશાની.
 ઉત્પત્તી પ્રલયે તહાં નહીં નહીં વિષ્ણુ નહિં હાન,
 હંસા સહા આનંદ રહે ધરે પુરુષકો ધ્યાન
 તીર્થ નહીં વરત નહીં તહાં વેદ વીચાર,

નહીં દેવી નહીં દેવ નહીં તહાં ખટકમ આચારન
 હરખ શોક વા ગર નહીં નહીં કર્મ નહીં કાળ,
 હંશા સદા આનંદ રહે છુટી જાય જમ જાળ.
 ગુરુ બહુતેકે સંસારમે રહીત ગર કોઇના બતાવે
 આપણુ સવારથ લાયકે પ્રીર છીર જાર ચઢાવે,
 ગમ અગમ જાણે નહી ખીચ પરે બુલાય
 સત સુકત ચીન્હા ખીતા સખ રસ ચાલ્યો હે ગમાય
 અવીગત અગમ અપાર ઔર સમ દીસે બાજી
 પઢી પઢી વેદ કુરાન બુઝે પંડિત ઔર કાજી
 ગમ અગમ જાણે નહીં ખીચ પરે બુલાય
 જયુ જુહારી હારયો જુદા સમરસ ચલ્યો ગમાય,
 જ્યાં સત પુરુષ સતસત તહાં નીજ હંસનકા વાસા
 તહાં નહી માયા મોહ નહીં તહાં તથાણા આશા
 મુળ નામ વા પુરુષ હે પહોંચ દ્રીપ અમીકે પાસ;
 સતગુરુ મીકે તો પાઈયે પુરણ પ્રેમ વીલાસ.
 જાકુ દુર જાણુતે સો નીકટ ખીરાજે;
 કોઇ કોઇ શબ્દ રનેહી હોય તીનકે ઉપર છત્ર છાજે
 મગન હોય મનકુ ગ્રહે હંસ રૂપ આનંદ;
 સુમરણ દીન દયાળકે જયુ ઉઠવન મેં ચંદ્ર
 ભરમ ભરમ જુગ ચાર રૂપ કીયા બહુ વિસ્તારા
 સતગુરુ વિના નહીં વચે જમદુત માર પસાડા

બહુતેક બ્રાંતી પ્રમોધીયા કોઈ કોઈ લહે માન
 આદ અંતકે હંસ સો પ્રગટ ભયે હે આન,
 જે કોઈ નામસનેહી હોય તાકુ જમદુત નીકટ ન આવે
 પરમ તન્વ કરી પહીચાને તો સત સાહેબ મનમાને
 અજર અમર બીનસે નહી પ્રેમજ્યોત પ્રકાશ;
 કેવળ નામ કળીરકા સો ગાયે ધરમદાસ.

મુકત પગિકા.

મુકિત નામ કળીર કહ્યું મુમરણ દાલગ્રાશ લય બાઈ,
 એહી કલી કેવળ વામ આધાન સુમરત હંસ ઉતરે ભવપારા
 ચોળી જતી તપસ્વી સંન્યાસી એ સખ અટકી રહે જમકાંસી
 સત્ય પુંષ અમર અવીનાશી જીવ દયાધર પ્રગટ ભયે કાસી
 તે તાંનનામ કળીર કહ્યું પ્રગટ ભયે નીરૂ ગર આઈ
 શમાનદસો ચરચા ચલઈ સીધ ભાવ હોય લોક લઈ ધાઈ.
 શાહ સીકંદર પરછા પાઉં સીધ છાપ તાંન તાર ન સાઉ,
 આપ દયા કર દરશન દીનહા સીધ છાપ સીતલ તન કીન્હા
 શાહકે મનમે એસી આઈ લે સાહેબકો તખત બેઠાઈ
 હસ્ત બેઠ અરજ બહુ કીન્હા બતે જીવીત દાન મોહે દીન્હા
 ખુદ ખુદ એ આપ ચલી આયે મેરે વનકો ત્રાસ મીટાયે
 તેહી સમેતકી ચલી આયે દેખ સાહેબકો બહુત રીસાયે

શુસા દીસ સાહ તાંન હેરા હમશે અંતર કીયા ગણેરા
 ઇસ જંદાકો તખત ગેઠાયા હમસુ બુદાઈ અંદર લાયા
 એ તે દીવસ હમ સંગ રહાઈ તખત કબુ નહી મેહા બેઠાઈ
 કહે સીકંદર અરજ સુંણે પીરા એહ ખુદ માલીક આપ કબીરા
 દરશ કાએ દુર હોય પાપુ ખબર કરો દીલ અંદર આપુ
 કહેતકી માર એહી બેરા તખ શાન્તી હોય મન મેરા
 કહે સીકંદર કશ નહિ બી નારયા શું બુકવન તું મ ઇનકુ મારો
 દુધ દીનમે કુફર પછારા કરી ગુલાતકી હાથ પછારા
 પકરી કબીર જમીમે ડારયા તકી હોષ કીયા અશારારા.
 હાથ સમશેર લપ ગલે ચલાઈ ગલા કટે નહી બહુતરીસાઈ
 અગ્નિ જલાઈ તોય બખાઈ દેગ આંચ દે કુઇમે નહાએ
 તકી ત્રાસ બહુત મન લાવો બાવન કશની દે પરતાવો
 જખજખ કસની તકી મન ધારે તખતખ સાહેબ તખત નીહારે
 બહેઠે તયત સાહકે પાસા દેખી તકી મન ભયે ઉદાશા
 તકા લજત ભયે મનમાંહી જંદા ખુદ અલાચલી આઇ
 હાર તકી તખ અરજ લાઇ સાહેબ અમતો ચીન્હે નાહી
 ત્રાહ ત્રાહ કહે ગુન્હા હણ કીના બેદુવાદે આપકો નહી ચીન્હા

સાખી

મુકત લેદમે ભાંખેહુ સખહી કહે સમજાય,
 એ રહતી નીજકે ગ્રહે સો જનલોકહી જાય.
 યહ પત્રિકા મુકતકી પદે ગુણે ચીત દ્વાય,
 એ ઇચ્છા મનમાં દર સો ગુર દેઇ મીલાય.

કબીર સાહેબ રામાનંદ સ્વામી અને શીકંદર બાદશાહકા વ્રતાંત.

કબીર સાહેબકી વાણી જગતમે બહુ પ્રસિદ્ધ છે. ઔર ઉત્તમ છે. ઉશકુ કેઇ વીરલા જાણતા હે, અન્હોમે જન્મે જન્મ ભકિતકા બીજ વાળ્યા હે. સોઇ જાણતા હે કબીર સાહેબકા ઉપદેશ, સૌ ધર્મોથી ન્યારા હે. પેતે સત્ય લોકથી અથોને ચેતાવવા—અવોને ભવસાગરમાંથી તારવા—પ્રગટ થયા છે.

સાખી

બહ બંધનસે બાંધીયા, એક બીચારા અવ;
અપને બલ છુટે નહિ, છોડાવે સતગુર પીવ.

રામાનંદ સ્વામી કાસીમે જેને ચૌદસો ચેલા-તેમણે કબીર સાહેબનું જ્ઞાન ગ્રહણ કર્યું છે. દીલ્હીના બાદશાહેને ઘણા ઘણા પડછા આપ્યા છે. દીલ્હીના બાદશાહેને શીકંદર લોદીને જલન રોગની પીડા મીટાને લીએ કાસીમાં આવ્યા. તે રામાનંદ સ્વામીને સામે જઈને બાદશાહ બેઠા તબ રામાનંદ સ્વામીજી મુસલમાનના મુખ દેખતા નહીં તેના માટે મુખ ફીરાઈ રામાનંદ સ્વામીજી બેઠા, તેવી રીતે દેખકર બાદશાહ ઘણો ક્રોધિત હો ગયો. ક્રોધમે રામાનંદ સ્વામીજીકા શીશ કાટ ઠાલા, ત્યારે ત્યાં ચૌદસો ચેલા

સાખી.

એક છંદ ઔ.કાર એ સખ જગ ભયા પસાર
સખી નારી હે સત્ય પુરુષકી, અવીચળ પુરુષ ભરથાર.
રામ જપત હે નામ કુ, નામ નીરંજન થીર,
આગે પુરુષ અગમ હે વાંકુ જંપ કબીર
સાહેબ સહકા એક હે સાહેબકા કોઈ એક
લાખન મધે ના મલે, કુશોડમાં કોઈ એક.

ભાવસાર મયાભાઈ પુરશોતમદાસ

રંઘટી કાપડના વેપારી-અમદાવાદ.

પાંચ કુવા રેવડી જબાર.

અમારી દુકાને રાતા લહેરીઆ, છીંઢરીઆ,
ખાંધણીઆ વીગેરે તમામ માલ છુટકે તથા અમા-
ખંધ કીશાયત ભાવથી મળશે.

પધારી ખાત્રી કરશે.

